

Beboerne fra fem landsbyer har besluttet ikke længere at fiske med destruktive metoder. De har med andre ord besluttet at stoppe alle ulovligheder – og det fejres med en ceremoni, hvor man danser lystigt i rundkreds.

Uden en ceremoni ændres intet

FOTO TOPPX2

Speedbåden tager farten af, og vi omrindes af en gruppe simple træbåde. I stævnen på den ene står en mand og svinger et sværd fra side til side, mens han og resten af bådens besætning råber og halvvejs synger noget, som jeg ikke forstår. Det hele virker en smule truende, men man fortæller mig, at det faktisk er en velkomstkomite, vi møder. Bådene leder os ind til stranden på øen Lapang, hvor jeg sammen med Alors borgmester snart løftes i land af stærke, seje arme. På stranden står kvinder i kulørte gevandter. De hænger smukke ikat-vævede tørklæder om halsen på os, hvorefter kvinder og mænd inviterer os med i en rundkreds af mennesker. Så starter den traditionelle legolego-dans.

Borgmesteren og jeg er inviteret til at deltage i en traditionel ceremoni. Dette er nemlig en dag hvor tingene ændres drastisk for fem landsbyer i Alor-området i det østlige Indonesien – og en sådan ceremoni er derfor nødvendig. Man er nødt til at markere grænsen mellem fortid og nutid – og mellem tidligere praksis og sådan, som det nu er besluttet, at det skal være. Ellers fungerer det ikke!

Men hvad handler det hele så egentlig om? Jo, beboerne fra fem landsbyer har besluttet,

at fra og med i dag vil de ikke længere bruge destruktive metoder, såsom bomber og cyanid, når de fisker i områderne ud for to ubeboede øer, Lapang og Batang. De vil heller ikke længere fange havskildpadder eller samle udryddelsestruede skaldyr. De har med andre ord besluttet at stoppe alle ulovligheder – og det er jo da en fornuftig beslutning, som man kun kan tilslutte sig. Så vi danser lystigt i rundkreds.

Faktisk er beboernes interesse i området hovedsageligt relateret til tang-produktion. For år tilbage startede man med at høste vild tang i området, og mens det stod på, så slog man sig midlertidigt ned på øen Lapang. I dag samler man ikke kun vild tang, men dyrker også tang ud for øerne. Vort projekt vil arbejde på at gøre dette til en bæredygtig produktion, men man har måttet konstatere, at sideeffekten af de lange perioder med menneskelig tilstedeværelse på øen har været en katastrofe for en lang række marine væsner.

Rygterne siger, at intet har været fredet – og alt fra havet er blevet samlet, solgt, eller spist. Havskildpadder har man absolut intet haft til overs for, hvilket blandt andet skyldes, at nogle arter af havskildpadderne spiser tang. De er

derfor i direkte konkurrence med landsby-beboerne om det dyrebare produkt. Men det er også gået hårdt ud over diverse skaldyr! Lapan er flere steder på det nærmeste brolagt med skaller, og store hvide bunker med conch- og andre sneglehuse ses overalt. Beboerne indrømmer da også, at der er mange skaldyrarter, som de tidligere samlede, der nu ikke længere er at finde i området.

WWF har i et stykke tid diskuteret den kritiske situation med beboerne, og alle er nu enige – det er på høje tid, at der sker en ændring i adfærd.

Så i dag skal det altså være slut. Borgmesteren roser beboerne for deres initiativ og lover at støtte dem i at føre det ud i livet. Det betyder blandt andet, at myndighederne skal give en hånd med, for at holde udefrakommende fiskere væk fra området. Så slås der atter på tromme og synges, og rundkredsen af legolego-dansende personer udvides. Og da vi atter forlader den solbeskinnede ø er cementen omkring pælene på det nye, store skilt på øen allerede godt tørt. *Vi, beboerne fra Blangmerang er enige om at lukke øerne Batang og Lapang for ubæredygtige former for udnyttelse af havets ressourcer.*

WWF Verdensnaturfonden er en selvstændig dansk organisation i WWF-netværket, som arbejder verden over for at bevare natur og miljø – og for menneskers ret til et værdigt liv i et sundt miljø.

Havet er med sin mangfoldige natur og enestående arter en vigtig prioritet i WWF Verdensnaturfondens arbejde. Læs mere om WWF's arbejde på: www.wwf.dk

for a living planet®

LENE TOPP

Lene Topp er kulturgeograf og har siden 1999 arbejdet for WWF Verdensnaturfonden, specielt med projekter i Sydøstasien. Lene bliver gennem sit arbejde konfronteret med en bred vifte af marine miljøproblematikker. Siden 2002 har hun boet på Borneo sammen med sin mand Claus. De er begge aktive dykkere og undervandsfotografer.

FOTO TOPPX2